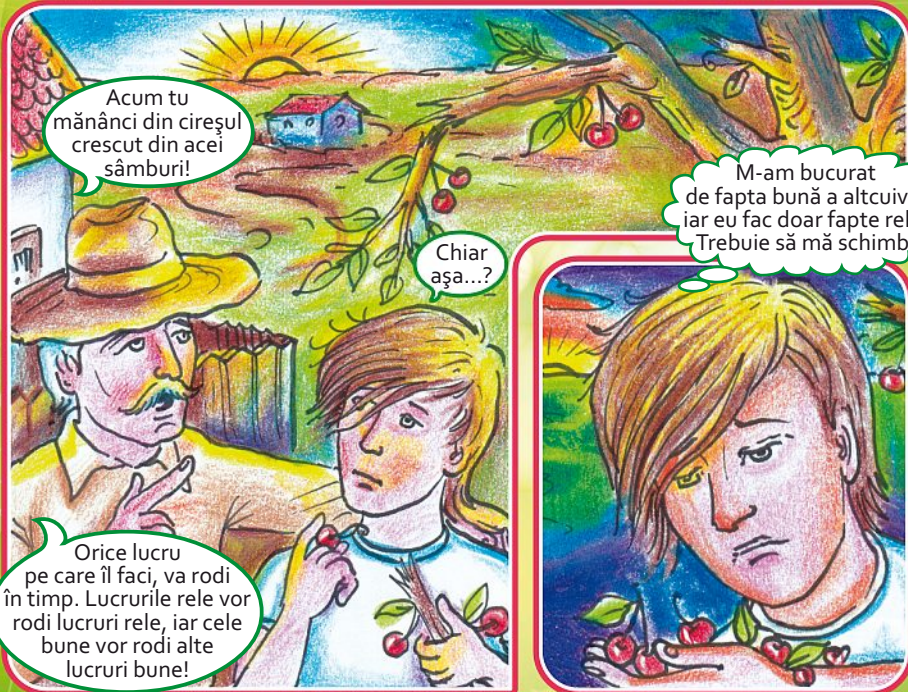

O, om!...

O, om!... Ce mari răspunderi ai
De tot ce faci pe lume,
De tot ce spui în scris sau grai,
De pilda ce la alții-o dai,
Căci ea mereu spre lad sau Rai
Pe mulți o să-i îndrume.

Ce grijă trebuie să pui
În viața ta, în toată,
Căci gândul care-l scrii sau spui
S-a dus... și-n veci nu-l mai aduci,
Dar vei culege roada lui
Ori viu, ori mort, odată.

Ai spus o vorbă – vorba ta,
Mergând din gură-n gură,
Va veseli sau va-ntrista,
Va curăța sau va-ntina,
Rodind sămânța pusă-n ea
De dragoste sau ură.

Scrii un cuvânt – cuvântul scris
E-un leac sau e-o otravă!
Tu vei muri, dar tot ce-ai zis
Rămâne-n urmă-un drum deschis
Înspre Infern sau Paradis,
Spre-ocară sau spre slavă.

Spui o cântare – versul tău
Rămâne după tine
Îndemn spre bine sau spre rău,
Spre curăție sau desfrâu,
Lăsând în inimi rodul său
De har sau de rușine.

Arăți o cale – calea ta
În urma ta nu piere,
E calea bună sau e rea,
Va prăbuși sau va-nălța,
Vor merge suflete pe ea
Spre Rai sau spre durere.

Trăiești o viață – viața ta
E una, numai una,
Oricum ar fi, tu nu uita,
Cum ți-o trăiești vei câștiga
Ori fericirea-n veci prin ea,
Ori chin pe totdeauna.

O, om!... Ce mari răspunderi ai!
Tu vei pleca din lume,
Dar ce scrii azi, ce spui în grai,
Ce lași prin pilda care-o dai,
Pe mulți, pe mulți mereu spre Rai
Sau lad o să-i îndrume.

O, nu uita!... Fii credincios
Cu grijă și cu teamă!
Să lași în urmă luminos
Un grai, un gând, un drum frumos!
Căci pentru toate ne-ndois
Odată vei da seamă!

